

చీమలు

జైత్రాచలం నాగిరెడ్డి
రచన

చీమలు... గండుచీమలు... గుంపులు గుంపులుగా...
వరుసలు వరుసలుగా... తీరికలేని... తమ పనేమిటో
తామేగా... వరండా అంతా వరచుకొని ఉన్నాయి...
చీమలు... నల్లని చీమలు...

‘ఛీ! వెధవ చీమలు... పుట్టలు పెట్టాయి...’ అంటూ
కంగారుగా తన భుజం మీదున్న టి.వి.ని ఎక్కడ
దించాలో తెలియక తికమకపడుతున్నాడు శేషగిరి.

“ఇక్కడ పెట్టరా ముందు” తను కూర్చోని ఉన్న
పాతకాలపు కుర్చీని చూపించారు సుందరరామయ్యగారు
తను లేస్తూ. రిక్షావాడికి డబ్బులివ్వడానికి వెళ్లాడు
శేషగిరి. టి.వి.ని అక్కడ పెట్టి. రిక్షావాడు ఓ రూపాయి
ఎక్కువ ఇవ్వమన్నాడు. ఇవ్వనంటే ఇవ్వనంటాడు శేష
గిరి. రిక్షావాడు కేకలేయడం మొదలుపెట్టాడు. తప్పనిసరి
రై వాడడిగినంత ఇచ్చి ఇంట్లోకి వచ్చాడు.

“ప్రతివాడు త్రాగేది.. తగాదా వడేది... ఎక్కువ
డబ్బులివ్వమనేది...!” వినుకుంటూ “పాడు చీమలు
పాడు చీమలు...” అనుకుంటూ అడుగులు చీమలపై
వడకుండా లోపలి కెళ్లాడు శేషగిరి.

★ ★ ★

చీమలను చూస్తే శేషగిరికి ఎక్కడలేని ఎలర్జీ...
చికాకు. అవి ఎక్కడ కుడతాయో అనే భయం కూడా
లేకపోలేదు. చీపురు తెచ్చి కాళ్లకు చెప్పులేసుకుని ఒక
మూలకు బలవంతాన చిమ్మాడు. గమాక్సీన్ తెచ్చి
చల్లాడు. అతనిలోని ద్వేషభావం పురులు విప్పింది.

“ఎందుకంటే ఇంత హడావిడి చేస్తారు” భార్య
పార్యతి భర్త చేసే హడావిడికి చికాకుపడింది.

“మీకేం అనిపించడం లేదా! అవి తిరుగు
తుంటే...” ఆశ్చర్యపడ్డాడు శేషగిరి.

“ఏమీలేదే” అతి సహజంగా తన వనిలో దూరిపో
యింది సతీమణి.

అవి నిన్నేం చేశాయిరా? వసంతమ్మ కొడుకు శేషగి
రిని కోపంగానే అన్నది. ఐదు నిముషాల్లో చీమలన్నీ
మాయమయ్యాయి.

★ ★ ★

వసంతమ్మ సుందరరామయ్యలకు శేషగిరి ఏకైక
సంతానం. గారాబంగా పెరిగాడు శేషగిరి. నాలుగైదేళ్లు
అయింది పార్యతి శేషగిరిల వివాహం జరిగి.

సుందరరామయ్య రిటైర్మెంట్ వడంతో కావలిలో కా
పురం ఎత్తివేసి నెల్లూరుకు చేరాడు కొడుకు దగ్గరకు.
శేషగిరి నెల్లూరులో స్టేట్ బ్యాంక్ లో క్యాపియర్ గా చేస్తు
న్నాడు. తల్లిదండ్రీ రావడంతో పూర్వం ఉన్న ఇల్లు
చాలక ఈ ఇంట్లోకి కొద్దిగా అడ్డె ఎక్కువపెట్టి మారారు.

★ ★ ★

“ఈ దోసకాయ కూర తప్ప ఇంకేమీ దొరకలేదా!...”
 విస్తరి ముందు కూర్చున్న సుందరరామయ్య కోపంగా
 అన్నాడు. సుందరరామయ్యగారు అన్ని విషయాలలో
 నూ శాంతస్వరూపుడే గాని ఆహారం దగ్గర మాత్రం
 తనకిష్టం లేనిది జరిగితే అప్పుడే వెళ్లగక్కుతాడు.

“ఏవమ్మా పార్యతి! ఆయనకు ఆయాసంగ ఉన్న
 దని... మధ్యాహ్నం చెప్పాను గదా...” వసంతమ్మ... అతి
 సాధారణంగా అన్నది, ప్రక్కనే ఉన్న కోడలితో అన్నది...
 అత్తగారు....

కోడలు పార్యతి బహుసూక్ష్మం. కోపం పొడుచుకువ
 న్తుంది. నూటిగ సమాధానం చెప్తుంది. అర్థాలు తీస్తుంది.

“నేనేమి కావాలని చేశారంటారా!... మీ కొడుకు
 చౌకగా వస్తున్నాయని ఏకంగా ఒక కేజీ దోసకాయలు
 తెచ్చారు. ఉన్నది నల్లరం... ఇంట్లో కూరలు నిండుకు
 న్నాయి... అందుకని... దోసకాయ తగలేశాను”.

“ఏమిటే... ఆ మాటలు... ఇప్పుడు నిన్నేమన్నారని”
 తన తల్లిదండ్రులను గౌరవించవలసిన వాళ్లను అలా
 మాట్లాడితే ఊరుకోలేక, ఉండబట్టలేక అన్నాడు శేష
 గిరి.

“నాకు మాట్లాడడం చేతకాదులేండి” అంటు రె
 ట్టించింది. బెడ్రూమ్ కు వెళ్లిపోయింది.

“అమ్మా!... నాన్నా... బాధపడకండి. దాని స్వభావమే
 అంత. కోపిష్టిది” నర్సిచెప్పాడు శేషగిరి.

“అయితేమటుకు చిన్నాపెద్దా తారతమ్యం లేద
 ట్రా...”

★ ★ ★

“పార్యతి! శేషగిరి పిలుపుకు జవాబులేదు. బెడ్రూ
 మ్ లో... అలుముకున్న చీకట్లో... తలపై చేయిపెట్టుకుని
 శయ్యాగృహంలో అలుకవహించిన సత్యభామలా
 ఉంది.

“పార్యతి... భోజనం చేయి...”

“నాకొద్ది...”

మళ్ళీ బ్రతిమలాడలేదు శేషగిరి. ఆమె స్వభావం
 తనకు తెలుసు. ఏదైనా అలిగితే వారాలు రోజులు
 మాట్లాడదు. తనే ఏదో ఒకటి చేసి ఆమెను ప్రసన్నం
 చేసుకునేవాడు.

తల్లిదండ్రులు వృద్ధులు... తన దగ్గర ఉండాలని
 వచ్చారు. వచ్చి ఎన్నో రోజులు కాలేదు... ఇలా కించపర
 చడం శేషగిరికి ఎంత బాధగా ఉంది. భార్యపై కోపం
 కూడా వచ్చింది. తనను తను నియంత్రించుకోగలడు
 శేషగిరి.

★ ★ ★

మరురోజే క్యాంపుకు వెళ్లాల్సి వచ్చింది శేషగిరికి.
 “క్యాంపు వెళ్ళున్నాను నాన్నా” పెద్దగా చెప్పాడు భార్య
 కూడా వినాలని. మళ్ళీ తిరిగి వచ్చేసరికి మరురోజు రాత్రి
 వదిగంటలైంది. అందరూ నిద్రపోతున్నారు. నిశ్శబ్దని
 శీధం. తలుపు తీశాడు తండ్రి.

“అన్నం తిన్నావట్రా”

“ఊ!” స్నానం చేసి బెడ్రూమ్ లోకి వెళ్లాడు.

నిజానికి తను అన్నం తినలేదు. అకలి అవుతున్నా
 తినాలనిపించడంలేదు. ఎక్కడి నుంచో ప్రయాణంచేసి
 వచ్చిన తనకు భార్య ఎదురు వస్తుందని ఆశించాడు.
 వృద్ధయం ప్రేమ కోసం పరితపిస్తున్నది. ఆమె ఎదురు
 రాకపోయేసరికి గ్రహించాడు, పార్యతి కోపం తగ్గలేదని.

“ఏయ్! పార్యతి!... నిన్నే... నాకు ప్రమాదనిచ్చారు
 తెలుసా... ఇవ్వాళే తెలిసింది... నువ్వు అన్నం
 తిన్నావా...” అంటూ.

“మీరు అబ్బాయికి సొంత వారా,
 అమ్మాయికి సొంత దారా”

“మీరు వేసుకొన్న చెప్పులకు
 సొంత దాన్ని”

తిరువతయ్య కల్పాకం

“నీవు మాట్లాడకపోతే నాకు తోచదే... నాకు ఆకలే
 స్తుంది. మధ్యాహ్నం కూడా అన్నం తినలేదు. వీలుకాలే
 దు”. పార్యతి కోపం తగ్గింది. లేచి శేషగిరి, తాను ఇద్దరు
 భోంచేశారు. గ్రహణం విడిచినట్లనిపించింది శేషగిరికి.

★ ★ ★

“ఏవండీ!... ఏవండీ...” పార్యతి గంముగా ప్రా
 రంభించింది వండుకోగానే, ఓ రోజు.

“ఏమిటి...” ఏదో ప్రత్యేకమైన కోరిక ఉంటేనే కాని
 ఆమె ఆ విధంగా మాట్లాడదని తెలుసు శేషగిరికి.

“మీ నాన్నకు రిటైర్మెంట్లు డబ్బులు వచ్చాయి
 టగా...” “నాకు నిద్రవస్తోంది పార్యతి! రేపు మాట్లాడు
 కుందాం” అంటూ నిద్రలోకి జారుకున్నాడు... కాదు
 జారుకున్నట్లు నటించాడు. రాబోయే ప్రమాదాన్ని గ్ర
 హించి.

★ ★ ★

నిశాంత సమయం. చీకటి పారడ్రోలడానికి బయల్పే
 రిన నూర్యుని వార్తను తీసుకువస్తున్న వెలుగు రేకలల్లు
 కుంటున్నాయి జగమంత...

రోజూలాగే... ఆ కోయిల....

రాజా: అషా! మన పెళ్ళికి మన పెద్ద
 వాళ్ళు వచ్చుకోవడం లేదు. ఏం చేయాలి
 వుడు?

ఆషా: హమ్మయ్య! బ్రతికిపోయాను! ఏ
 ఉద్యోగం లేని నిన్నెలా పెళ్ళిచేస్తావాల
 అని - తెగ వర్షి అయ్యాననుకో!

సాహితీ [నందికొట్కూరు]

పలకరింపు పల్లవి అందుకున్నది. శేషగిరి తన
 చెలికత్తెను మేల్కొల్పిపాడు. “కోయిల... చూచావా... పల
 కరిస్తోంది” “ఊ!” అంటూ అతడి కౌగిలిలో ఇంకొంత
 ఒదిగిపోయింది పార్యతి. తరుశాఖలలో నుంచి చిరు
 కలకలం మొదలవుతున్నది. పక్షుల కిలకిలలతో నిశి
 మసి అయినందుకు ఆనందిస్తున్న జీవజాలప్రమోదా
 న్ని సూచిస్తున్నాయి. ఈలోగా ఓ తుపాకీ పేలిన శబ్దం
 ఆవరణమంత వ్యాపించింది. ఆ వృక్షాలలో ఉన్న
 పక్షులన్ని ఒక్కమారుగా పైకి లేచాయి. మత్తులో ఉన్న
 శేషగిరి ఉలిక్కిపడి లేచాడు. “వాతవరణం ఎంతకల్లో
 లితమైందో” తెల్పుతున్నట్లుగా.

× × ×

“మీ ఆవిడకు... మా దగ్గర డబ్బులుండటం... ఇష్టం
 లేనట్లుందిలే...” వెటకారంగా అంది వసంతమ్మ.

భార్య ప్రోద్బలంతో స్వార్థంతో “ఇల్లు కట్టుకుందాము.
 డబ్బులడగమంటోంది” అంటూ తన కోరికను భార్యపై
 దోశాడు శేషగిరి. సుందరరామయ్య తెలివి తక్కువవాడు
 కాదు.

“గిరి! నీకు డబ్బులకు కొదువట్లా. మీ బ్యాంకు వాళ్లు
 అప్పిస్తే ఇల్లు కట్టుకోవచ్చుకదా! భార్య అడగమంది.
 ఈయన అడుగుతున్నాడు...”

“రేపు మాకేదన్నా అయితే మందుమాకు ఎవరు
 చూస్తారా. నీ భార్య దయ ఏ పాటిదో నీకు తెలీదా!”

“అదీ నిజమే!” అని మనసులో అనుకుంటున్నాడు
 శేషగిరి. చాటుగా వింటున్న పార్యతి అవరదుర్గమ్మే
 అయింది.

“దారినబోయే వాళ్లందరికీ చేయడం నా పనికాదు.
 చాకిరి చేయలేకపోతున్నాను. మా పుట్టింటికిపోయి
 విశ్రాంతి తీసుకువస్తాను” అంటు వంకపెట్టుకుని
 పుట్టింటికి వెళ్లింది పార్యతి.

మరురోజే కొడుకుకు నలహా ఇచ్చింది తల్లి. “నీ
 పట్టు సడలించవద్దురా! అలుసైపోతావు” అంటు.

“విశాఖవట్నం వెళ్లి వస్తామురా! మీ మేనత్తను చూచి
 చాలా రోజులైంది. అంటూ సుందరరామయ్య వసంత
 మ్మలు వెళ్లిపోయారు.

నెల రోజులు అలా దొర్లిపోయాయి. హోటల్లో తిండి
 తింటున్న శేషగిరి నగమయ్యాడు. గడ్డం కూడా మాసి
 తన దిగులు ఎవరితోనూ చెప్పుకోలేక పోతున్నాడు.

× × ×

రాత్రి 12.30 అవుతున్నది. నిద్రపోదామని ప్రయత్నిస్తు
 న్నాడు శేషగిరి. విఫలుడౌతున్నాడు. తల్లిదండ్రులుగానీ
 భార్యగానీ ఎవరూ జాబు కూడా వ్చాయలేదు. ముసురు
 కుంటున్న ఆలోచనలకు అడ్డుకట్ట వేయడానికి ఏదో ఒక
 వున్నకం చదువుదామని తీశాడు.

మహాభారతంలోని ఆదివర్ణం... కణ్ణమహాముని
 ఆశ్రమం... ఆ ప్రశాంత ఆశ్రమంలో... సహజ వైరి
 జంతువులు పిల్లి, ఎలుక, సింహము, ఎనుగు, పులులు,
 లేళ్లు వాటి వైరాన్ని విడిచిపెట్టి స్నేహభావంతో నంచ
 రించడం... ఆ మట్టం చదివాడు. వాటిని ఏ బంధం
 అలా చేయగలిగింది... వరస్థర ప్రేమ... చల్లగా నిద్రలో
 నికి జారుకున్నాడు.

× × ×

“ఈ రోజు ఉదయం నుండి నగరంలో కర్ర్యూ
 విధించడమైనది. ప్రజలెవరూ వీధులలో నంచరించరా
 దు.” మైకులో వినబడుతున్నది. పోలీస్ వ్యాన్లు
 తిరుగుతున్నాయి వీధులలో.

“స్థానిక నాయకుని హత్య... ఇరువర్గాల ఘర్షణ వలన 100 మందికి గాయాలు. నగరంలో ఉద్రిక్తత... కర్ఫ్యూ” పేరులోని వార్తలు.
 “మళ్ళీ ప్రకటించేవరకు బ్యాంకులకు, స్థానిక సంస్థలకు, పాఠశాలలకు సెలవు” టి.వి.లో ప్రకటన వచ్చింది.

x x x

శేషగిరి...

ఓ మధ్య తరగతి జీవి.

తల్లిదండ్రులనూ, భార్యనూ ప్రేమిస్తాడు. వారిని నమస్కారాలతో చూడటం ఉన్నాడు.

తల్లిదండ్రులు తనను ప్రేమిస్తారు.

కాని తన భార్యను ద్వేషిస్తారు.

పాఠశాల తనను ప్రేమిస్తుంది.

తన తల్లిదండ్రులను ద్వేషిస్తుంది.

వాళ్ళు వరసరం ద్వేషిస్తున్నారు అనే కంటే ఒకరిపట్ల ఒకరు ప్రేమ పెంచుకోలేకపోతున్నారు. అవగాహన చేసుకోలేకపోతున్నారు.

ఈ స్వభావం ఎందుకు కలుగుతుంది.

శేషగిరికి చీమలను చూచి భయమో ద్వేషమో ఎందుకుకలిగింది. తన అభద్రత భావన.

ఇప్పుడు తమను ప్రేమిస్తున్న కుమారుడు తమనే ప్రేమిస్తూ ఇంకొకరిని ప్రేమించకూడననే స్వార్థం.

భర్త తనను తప్ప ఇతరులను ప్రేమించకూడదనే స్వార్థం.

పక్షులు, జంతువులు, అనేక జీవరాసులు మానవుడికి ఉన్న మెదడు లేకపోయినా మానవుడికున్నంత స్వార్థం వాటికిలేదు. మానవుడికున్నంత ద్వేషమూ వాటికి లేదు.

*** **

“అమ్మాయికి మూడే నెల. మీరు అమ్మమ్మ కాబోతున్నారు.” పాఠశాలను చూచిన డాక్టర్ అరుణ ఆమె తల్లితో చెప్పింది.

ఇంటికి వచ్చిన పాఠశాల విచారవదనంతో ఏదో ఆలోచనలో ఉన్నట్లు పరధ్యానంగా ఉన్నది.

ఆమె తల్లి పాఠశాలను నిలదీసింది. కన్నకూతురు ముఖంలో వివర్ణత ఆమె గమనించింది.

ఇక దాచలేకపోయింది పాఠశాల. అన్ని వివరంగా చెప్పింది తల్లికి.

“భర్త అంటే మరబొమ్మ అనుకున్నావా. నీవాడించిన టల్లా ఆడడానికి. భర్త నీకు ఏడుగడ. దిక్కు. భర్త వదలివేసిన స్త్రీకి సంఘంలోను, శుభకార్యాలలోనూ విలువ ఉండదమ్మా! ఉన్న ఒక్కగానొక్క కొడుకు దగ్గర కాక ఎక్కడికి పోతారే తల్లిదండ్రులు. నీ అత్త మామల్ని గౌరవించడం నేర్చుకో... రేపే మేమిద్దరం వచ్చి నిన్ను అక్కడ వదిలేసి వస్తాం. తయారుకా...”

తల్లి ఇచ్చిన సలహా మృదులా వనిచేసింది. పాఠశాల మనసునావరించిన పాఠశాల తొలగిపోయాయి.

*** **

ఈ కర్ఫ్యూలో కొడుకు ఎలా ఉన్నాడోనని వసంతమ్మ గారు తల్లిడిల్లిపోయారు. కోడలు కూడా ఉళ్ళో లేదు. ఆమె ఇంక ఆగలేకపోయింది. కడుపు తీపి.

“ఏమండీ! మనం వెళ్ళిపోదామండీ వాడెలా ఉన్నాడో ఏమో...”

“అవును...వెళ్ళాం! బయల్దేరు”

నెల్లూరులో గోడవలు కొంత సద్దుమణిగాయి.

తల్లిదండ్రులను చూచిన శేషగిరికి ఆనందానికి అంతులేదు. తల్లి ఒడిలో తలపెట్టి ఆక్రోశించాడు.

భార్య ఇంతవరకు రానందుకు మొరపెట్టుకున్నాడు తల్లిదండ్రులతో.

“ఒరికుంక... నీపెళ్ళామేరావాలా... నీవెందుకు వెళ్ళకూడదు. వెళ్ళి వెంటనే పిల్చుకురా...” సుందరరామయ్య కొడుకును బయల్దేరదీశాడు.

సూట్ కేసుతో బయల్దేరపోతున్న శేషగిరికి వాకిటిలోనే ఎదురైంది పాఠశాల...

“మీకో హాట్ న్యూస్”

“హాట్ న్యూస్ అంటూ హడలెత్తించకే... చెప్పు” చెవికొరికింది పాఠశాల.

పాఠశాల తల్లిదండ్రులు అప్పటికే వసంతమ్మ సుందరరామయ్యలకు విషయం చెప్పడం వాళ్ళ కళ్ళలో ఆనందం చిందులేయడం ప్రకృతిలోని ప్రేమను వెదజల్లినట్లుగా ఉంది. నహజీవన సౌందర్యం అది.

శేషగిరికి అప్పటి నుంచి చీమలంటే ద్వేషం పోయింది.

చిన్నపిల్లల్లో స్థూలకాయం

బాలబాలికల్లో స్థూలకాయత ఎక్కువవుతోందని అమెరికా వంటి అభివృద్ధిచెందిన దేశాల్లో ఆందోళన చెందుతున్నారు. మన దేశం వంటి అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల్లో ఇంకా అంత తీవ్రతరం కాకపోయినా, పెరుగుతున్న జీవనప్రమాణాల దృష్ట్యా, ఆహార పుటలవాట్లలో వస్తున్న మార్పుల దృష్ట్యా మనం కూడా ఈ నమస్కను గురించి కొంత వట్టింతుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. తక్కువ కొవ్వు ఉన్న ఆహారపదార్థాలు తినడం, తగుమాత్రం వ్యాయామం చేయడం మంచి అలవాట్లు అనడంలో ఏమాత్రం సందేహంలేదు.

చాలామంది ఇంకా స్థూలకాయత కేవలం సౌందర్య సమస్యగా భావిస్తారు. కాని అది ఆకలి నియంత్రణ, శక్తి జీవక్రియలకు సంబంధించిన తీవ్ర వ్యాధి అని వైద్య వరిశోధకులంటారు. జన్మ్య, వర్యావరణ, సామాజిక, ఆర్థిక, మానసిక కారకాలన్నీ కలిసి దాన్ని ప్రభావితం చేస్తాయి. స్థూలకాయత ఒక ముఖ్యమైన దీర్ఘకాలిక, క్షయకారక వ్యాధి. అది వ్యక్తులను బలహీనవరించి, అకాలిక మరణానికి గురిచేస్తుందని గుర్తించాలని వైద్య నిపుణులు అంటున్నారు. స్థూలకాయతకు మధుమేహం, అధిక రక్తపీడనం, గుండెజబ్బు, కిన్నెరకాల కాన్సర్, పితృశయ వ్యాధి, కీళ్లనొప్పులు, మొదలైన వ్యాధులతో ప్రత్యక్ష సంబంధం ఉంది. ఈ వ్యాధుల్లో కనీసం కొన్ని అయినా చిన్నపిల్లల్లో మొదలవుత

యని తులేన్ యూనివర్సిటీకి చెందిన డా॥ గెరార్డ్ బెరెన్సన్ అన్నారు. ధమనుల గోడలు త్వరలో గట్టిపడగల కొవ్వు నిక్షేపాలు 3 సంవత్సరాల వయసు పిల్లల్లో తను చూసిన డా॥ బెరెన్సన్ అన్నారు.

వారని తెలింది. అమెరికన్ బాలబాలికలలో నాలుగో వంతు మందిలో ఇప్పటికే కోలెస్టెరాల్ స్థాయి 170 లేదా ఇంకా ఎక్కువ ఉంది. ఇది చైనా, థాయిలాండ్, ఇతర దేశాలలో కన్నా చాలా ఎక్కువ. చిన్నపిల్లల

డా॥ బెరెన్సన్ తన అధ్యయనం 1973 లో ప్రారంభించాడు. అప్పుడు ఒకే వయస్సు, ఎత్తువున్న పిల్లలు ఈనాటి పిల్లలకన్నా 3-4 పౌండ్ల తక్కువ బరువు ఉండే

కోలెస్టెరాల్ స్థాయికి 40, 50 కలిపితే వారు పెద్దయ్యాక ఉండే కోలెస్టెరాల్ స్థాయి తెలుస్తుంది. ఉదాహరణకి ఒక బాలుని కోలెస్టెరాల్ స్థాయి 170 అయితే, దానికి 40

కలిపితే 210 అవుతుంది. అది చాలా ఎక్కువ.

1980 నుంచి బాల స్థూలకాయత 6 శాతం పెరిగింది. టీనేజర్లలో 21 శాతం మంది అధిక బరువుగలవారుగా భావించబడుతున్నారు. బాలురలో 20 శాతం మంది, బాలికల్లో 22 శాతం మంది అమెరికాలో అధిక భారం చూపుతున్నారు.

అమెరికాలో పొగతాగడం వల్ల సాలీనా సంభవించే మరణాల సంఖ్య 500,000 క్కా స్థూలకాయతకు సంబంధించిన కారణాల వల్ల మరణించే వారి సంఖ్య 300,000. టి.వి. కంప్యూటర్ గేమ్స్, వీడియో గేమ్స్ వచ్చాక పిల్లలు ఆరుబయట ఆడుకునే అలవాటు తగ్గిపోయి, వ్యాయామం కొరత వడుతోంది. పెద్దవారిలో వచ్చే గుండెజబ్బు మొదలైన వ్యాధులకు వునాదులు బాల్యంలో వడుతున్నారు.

మన దేశంలో కూడా ఐస్-క్రీమ్, ఫాస్ట్ ఫుడ్స్ వంటి అలవాట్లు ముఖ్యంగా నగరాలలో ప్రచారం పొందడంతో ఆరోగ్యం దృష్ట్యా బాలబాలికలను, యువతీయువకులను హెచ్చరించవలసిన అవసరం కనిపిస్తోంది. ఒక విధంగా చూస్తే వలైలలో నివసించే వారే ఆరోగ్యవంతమైన ఆహారం తిని, ఆరుబయట పొలాల్లో గడుపుతారని పిస్తుంది. అయితే వారికుండే నమస్కలు వారికుంటాయి.

- ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి